

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes runa Melnās kafijas vakarā Nacionālajā Aizsardzības akadēmijā 2003.gada 30.novembrī

Augsti godātais komandiera kungs,
Virsnieki, kadeti!

Mēs esam pulcējušies, lai pieminētu visaugstāko upuri, ko par savu valsti un tās brīvību ir nesuši 14 kadeti, kuri vakara jundā vairs neatgriezās. Toreiz tikko dibināta bija Latvijas karaskola, un šiem kadetiem būtu vajadzējis vispirms iziet mācības, tikt sagatavotiem par virsniekiem un tikai tad doties kaujā, bet viņi bija gatavi doties uz fronti tamdēļ, ka to prasīja uzbrukums, bija vajadzība turēties pretim, un viņi bija gatavi darīt visu, kas vīram un Latvijas aizstāvim bija nepieciešams.

Mūsdienās mēs biežu nonākam līdzīgās situācijās. Latvija ar savu jaunatgūto neatkarību daudzās lietās ir spiesta stāties frontes līnijās un darīt to, kas nepieciešams, ir vai nav tā pietiekami sagatavota, ir vai nav pašas vai cita uztverē gatava. Kad Latvija atguva savu neatkarību, ļoti daudzi visā pasaulē uzskatīja, ka tā nevar būt atkal brīva, bet tā bija, tāpēc, ka tai bija pārlicība, ka viņai tādai ir jābūt. Pēc tam, gadiem ejot, daudzi uzskatīja, ka Latvija taču nespēs nostāties uz savām kājām, nevarēs būt ekonomiski neatkarīga kā suverēna valsts, bet – varēja un izdarīja, tāpēc ka tas bija vajadzīgs. Vēl dažus gadus atpakaļ daudzi teica, ka Latvijai nevar uzņemt NATO aliansē, jo tās bruņotie spēki taču nav gatavi. Bet bija un tika uzņemta NATO, un pēc dažiem mēnešiem - jau kā pilntiesīga locekle.

Ja kaut kas ir nepieciešams, un īpaši – ja kaut kas ir valstij nepieciešams, tad ir jāiet un jādara, un tad arī ir rezultāti, bet tas bieži prasa upurus. Dažiem brīvības cīnītājiem upuris bija tas augstākais, ko kāds var dot – tā bija viņa dzīvība. Tas, ko viņi mums ir atstājuši, ir toreiz izcīnīto neatkarīgo valsti, tas, ko viņi mums ir atstājuši, ir piemērs par drosmi, vīrišķību, tēvzemes mīlestību un pienākuma apziņu, gatavību vienmēr darīt to, kas valstij un kopībai ir nepieciešams.

Es novēlu Jums, mūsu Bruņoto spēku akadēmijas kadetiem, kļūt par tādiem virsniekiem, kas visa mūža garumā atcerēsies šo tālo laiku kadetu piemēru un upuri. Lai tas Jums atgādina, ka Jums kā virsniekiem vienmēr būs jābūt gataviem stāties pretim jebkuram izaicinājumam tamdēļ, ka to prasa Jūsu virsnieka gods un pienākums un ka ļoti daudzi, savukārt, kas Jums sekos, noraudzīsies Jūsu darbos. Es novēlu, lai arī Jūs pēc gadiem citi atcerētos ar to, ka esat palīdzējuši celt un veidot Latvijas Bruņoto spēku prestižu, kvalitāti un atzinību gan mūsu pašu vidū, gan kontaktā ar jebkuru citu valsti pasaulē. Lai Dievs mums uz to palīdz!